

कौत्स (von कुत्स) 1) adj. von Kutsa verfasst; als n. ein von K. verfasstes Sūkta (M. 11, 249) oder Sāman (Līṭj. 6, 11, 3. 7, 1, 1. 9. 9, 13. BENFET in Ind. St. 3, 214). — 2) m. patron. N. pr. eines Lehrers Çat. Br. 10, 6, 5, 9. Āc. Çr. 1, 2, 4. 7, 1. Nir. 1, 15. Līṭj. 10, 2, 9. Gobh. 3, 10, 4. KARNAPRAD. 2, 8, 24. Ind. St. 1, 45, 49. Verz. d. B. H. No. 896. eines Schülers von Varatantu RAGH. 5, 1. Schwiegersohns von Bhagiratha MBh. 13, 6270. patron. des Ġaimini 1, 2046. Bez. eines verachteten (vgl. कुत्सपु, welches wir auf कुत्स zurückgeführt haben) Geschlechts: कौत्सः शूद्रो वा (सोमविक्रयी भवति) Kīṭj. Çr. 7, 6, 3. Sch. zu 6, 7, 4. कौत्सी f. in कौत्सीपुत्र N. eines Lehrers Çat. Br. 14, 9, 4, 31.

कौत्सायन (चतुर्थर्थेषु) von कुत्स gaṇa पत्तादि zu P. 4, 2, 80. कौत्सायनस्तुति MAITR. UP. bei WEBER, Lit. 94.

कौथुम m. pl. die Schüler des Kuthumin P. 6, 4, 144, Vārtt. 1. MAC. in Verz. d. B. H. 71. Ind. St. 1, 43 u. s. w. KARANAVJ. ebend. 3, 273. कौथुमाः und कौथुमलौकाताः gaṇa कौत्सपादि zu P. 6, 2, 37. उद्गात्कौथुमम् P. 2, 4, 3, Sch.; vgl. ROTH, Zur L. u. G. d. W. 57, N. माध्यंदिनकौथुमाः Verz. d. B. H. No. 80. 81. कौथुमी f. Vop. 4, 15. कौथुम patron. (?) PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 56. — Vgl. कौठुम.

कौदालीक (von कुदाल) m. Bez. einer Mischlingskaste, der Sohn eines Fischers und einer Wäscherin BRAHMAV. P. im ÇKDr. कौदालिक WILS.

कौद्रविक (von कौद्रव) m. Sochalsak: (सौवर्चलसवण) RĪĠAN. im ÇKDr.

कौद्रवीण (wie eben) adj. mit Kodrava besät (ein Feld) P. 5, 2, 1, Sch. AK. 2, 9, 8. H. 966.

कौद्रायण und davon कौद्रायणक v. l. für कौन्द्रायण im gaṇa श्रीरूपादि zu P. 4, 2, 80.

कौद्रय patron. von कुद्रि gaṇa गृध्यादि zu P. 4, 1, 136. Kīṭj. Çr. 10, 2, 21. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 59.

कौनव्य (von कुनखिन्) n. der Zustand dessen, der eine Krankheit der Nägel hat, M. 11, 49.

कौनामि patron. von कुनाम् gaṇa वाह्यादि zu P. 4, 1, 96.

कौनामिक adj. (f. आ und इ) von कुनाम् gaṇa काश्यादि zu P. 4, 2, 116.

कौत्सायनि (चतुर्थर्थेषु) von कुत्सी gaṇa कर्णादि zu P. 4, 2, 80.

कौत्सिक (von कुत्स) m. Lanzenkrieger AK. 2, 8, 38. H. 770.

कौत्सी (von कुत्स oder कुत्सी) f. ein best. Parfum AK. 2, 4, 4, 3.

कौत्सेय 1) metron. von कुत्सी, ein Bein. Judhishthira's, Bhtmasena's und Argūna's H. ç. 138. MBh. 3, 19. MATSJP. 17. N. 1, 16. 2, 26. 19, 3. 26, 1. Hir. I, 13. — 2) m. N. eines Baumes (s. कर्जुन) RĪĠAN. im ÇKDr.

कौत्स्य m. ein König der Kunti P. 4, 1, 176, Sch.

कौन्द (von कुन्द) adj. f. इ vom Jasmin herkommend u. s. w.: परागा-कौन्दान् AMAR. 54. लता कौन्दीम् VIKR. 23.

कौन्द्रायण und davon कौन्द्रायणक gaṇa श्रीरूपादि zu P. 4, 2, 80.

कौप (von कूप) adj. aus einem Brunnen —, einer Cisterne stammend Suçr. 1, 170, 11. 13. 173, 13.

कौपादकी (कौपोदकी?) v. l. für कौमोदकी H. 222, Sch.

कौपिञ्जल patron. von कुपिञ्जल gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. Davon ein gleichlautendes adj. P. 4, 3, 132.

कौपीन (von कूप) n. 1) die Schamtheile AK. 3, 4, 124. H. an. 3, 369.

Med. n. 54. कौपीनाच्छादनं यावत्तावदिच्छेच्च चीवरम् MBh. 1, 3638. Bhāg. P. 7, 13, 2. 8, 18, 15. — 2) ein um die Schamtheile geschlagenes Tuch TRIK. 2, 7, 13. 3, 3, 233. H. 676. H. an. MED. VAIĠ. bei WILS. zu DAÇAK. 68. वसानः कौपीने BHARTR. 3, 87. कौपीनं शतखण्डजर्जरतरम् 92. नाच्छादयति कौपीनं न दशमशकापकम् PANKĀT. III, 98. वल्कलकृतकौपीनमात्र-प्रच्छादनैस्तपस्विभिः 188, 13. DAÇAK. in BENF. Chr. 183, 8. — 3) Unrecht. Unthat, = अकार्य P. 5, 2, 20. AK. H. an. MED. = कूपपतनमर्हति (!) P., Sch. ध्वलाः स्वल्पकौपीनाः MBh. 13, 2491.

कौपीनवत् (von कौपीन) adj. der nur ein um die Schamtheile geschlagenes Tuch zur Bekleidung hat HARB. Chr. 487, fg.

कौपुत्रक n. nom. abstr. von कूपुत्र gaṇa मनोज्ञादि zu P. 5, 1, 133.

कौपोदकी f. = कौमोदकी BHAR. zu AK. und DVIRŪPAK. im ÇKDr. — Vgl. कौपादकी.

कौप्य (von कूप) adj. = कौप Suçr. 1, 207, 1.

कौब्ध्य (von कुब्ज) n. Buckligkeit Suçr. 1, 93, 6. 374, 16.

कौम n. Bez. einer nach dem N. pr. eines Mannes benannten vedischen Schrift: काठकं कौममिति नामानि Sch. zu ĠAIM. 1, 3, 27. Es ist wohl कौथुमम् zu lesen.

कौमार (von कुमार oder कुमारी) 1) adj. f. ई a) jugendlich, einem Jüngling oder einer Jungfrau eigen, jungfräulich P. 4, 2, 13. लोकः AV. 12. 3, 47. भार्या कौमारीम् R. 2, 30, 8. 4, 26, 8. Nach dem Sch. zu P. 4, 2, 13 bed. कुमारी भार्या eine als Jungfrau in die Ehe tretende Gattin und कुमारः पतिः einen Mann, der seine Gattin als Jungfrau heirathet. कौमारो दर्शयंश्चेष्टाम् Bhāg. P. 3, 2, 28. कौमारं व्रतमाश्रितः das Gelübde der Keuschheit MBh. 3, 8527. 4, 192. तपस्विनश्च ये नित्यं कौमारव्रतचारिणः 13, 2039. — b) in Beziehung zum Kriegsgott oder Sanatkumāra stehend, ihnen eigen u. s. w.: शाकवृत्तिः फलैर्वापि कौमारं विन्दते पदम् MBh. 3, 4086. मङ्गलानि च सर्वाणि कौमाराणि त्रयोदश 14351. मन्यमानो च कौमारं पुष्पितं तदनुग्रहम् KATHĪS. 2, 76. कौमारादिव्याकरणानि MADHUS. in Ind. St. 1, 17, 1. कौमारः सर्गः Bhāg. P. 1, 3, 6. 3, 10, 25. VP. 38. — 2) f. ई a) die Energie (शक्ति) des Kriegsgottes, eine der sieben göttlichen Mütter H. 201, Sch. ÇADDAM. im ÇKDr. MIT. 142, 10. कौमारी शक्तिरुक्ता च मयूखवाहना DEV. 8, 16. कौमारीशक्तिनिर्भिन्नाः केचिन्नेष्टुर्महामुराः 9, 36. 11, 14. — b) ein best. Knollengewächs (वाराहीकन्द) RĪĠAN. im ÇKDr. — 3) n. Kindesalter, das jugendliche Alter; die Unschuld der Jugend, Jungfräulichkeit P. 5, 1, 129, Sch. पिता रक्षति कौमारं भर्ता रक्षति यौवने M. 9, 3. R. 5, 36, 19. कौमारं यौवनं जरा BHAG. 2, 13. कौमारं ते व्यतिक्रान्तमतीतं यौवनं च ते MĀRK. P. 3, 28. मुग्धस्य बाल्ये कौमारो क्रीडतो याति विंशतिः BHAG. P. 7, 6, 7. 1. कौमारं ब्रह्मचर्यं मे कन्यैवास्मि MBh. 13, 1507. SIV. 6, 11. कौमारचारी व्रतवान् MBh. 13, 5853. श्रय्यश्रुजस्य चरितं कौमारब्रह्मचारिणः 1, 443. भार्या तथा व्युच्चरतः कौमारब्रह्मचारिणीम् 1, 4733. यः कौमारः स एव हि वरः SĪH. D. 4, 22. 70, 4. श्रद्धयितकौमारा KATHĪS. 26, 180.

कौमारक (von कौमार) n. Kindesalter, das jugendliche Alter: कौमारकावस्था यौवनं वृद्धतामपि MĀRK. P. 11, 20. 20, 41. स कौमारकमासाद्य — कृतोपनयनः 27, 2. SĪH. D. 38, 12.

कौमारभृत्य (कौ० + भृ०) n. Pflege und Erziehung von Kindern, ein